

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobkyně: **T. T. L. A.**, nar. X, X,
zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, Opletalova 1417/25,
110 00 Praha 1,

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, IČ 00007064,
náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 6. 2018, č.j. MV-51008-4/SO-2018,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobou ze dne 15. 7. 2018, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 16. 7. 2018, se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 19. 6. 2018, č.j. MV-51008-4/SO-2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru

azylové a migrační politiky (dále jen „prvoinstanční správní orgán“ nebo „ministerstvo“), ze dne 4. 4. 2018, č.j. OAM-11791-31/PP-2017 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byla dle § 87e odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žalobkynina žádost o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky podaná podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť se žalobkyně bez vážného důvodu nedostavila k výsledku.

2. Pobyt cizinců na území České republiky je upraven zákonem o pobytu cizinců. Správní řízení je upraveno správním řádem.

[III] Žaloba

3. Žalobkyně namítala, že žalovaná nesprávným a konkrétní situaci nepřiléhavým způsobem aplikovala zákonná ustanovení a dopustila se zásadních chyb v aplikaci a výkladu právních norem.
4. Podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců platí, že ministerstvo žádost dále zamítne, jestliže žadatel se bez vážného důvodu nedostaví k výsledku (§ 169 odst. 2), odmítne vypovídat nebo ve výpovědi uvede nepravdivé skutečnosti. Ustanovení § 59 správního řádu stanoví, že správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.
5. Žalobkyně a její druh byli řádně předvoláni k výsledku, který se měl konat dne 13. 12. 2017. Z důvodu náhlé nemoci druhá žalobkyně se však k výsledku nemohli dostavit, a proto správnímu orgánu zaslali dvě omluvy. Omluva zasláná prostřednictvím právního zástupce byla odeslána a přijata prostřednictvím datových schránek dne 12. 12. 2017, tj. den před konáním výsledku. Druhá omluva, kterou napsala žalobkyně společně se svým druhem, byla správnímu orgánu doručena provozovatelem poštovních služeb v den konání výsledku.
6. Žalobkyně vyslovila přesvědčení, že její dvě omluvy splnily veškeré náležitosti předpokládané v § 59 správního řádu, tudíž nebyla naplněna skutková podstata dle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, tj. že se bez vážného důvodu nedostavila k výsledku.
7. Správní orgány obě omluvy odmítly akceptovat z následujících důvodů: (i) obě omluvy si navzájem co do uvedených důvodů odporují, (ii) důvod omluvy nebyl doložen, (iii) správní orgán neměl možnost posoudit, zda byly učiněny bezodkladně.
8. Stran údajného vzájemného odporování si obou omluv žalobkyně uvedla, že faktická situace byla taková, že pan L. M. trpí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Několik dní před nařízeným výsledkem onemocněl běžnou sezónní chorobou a byl doma a léčil se. Průběh nemoci byl sice nepříjemný, ale k léčení mu stačily léky volně prodejné v lékárnách. Proto nepovažoval za nutné navštívit lékaře. Žalobkyně, jako jeho družka, s ním zůstala doma a starala se o něj. Dle názoru žalobkyně se jedná o zcela běžnou životní situaci.

9. Právní zástupce z výsledku omlouval pochopitelně svou klientku, tedy žalobkyni, jejímž důvodem bylo, že se stará o svého nemocného rodinného příslušníka. Je tedy pravdou, že její důvod spadá do kategorie „rodinné důvody.“ V dopise, který správnímu orgánu adresovali žalobkyně a její druh, zcela jasně uvedli, že druh se k výsledku svědka nemůže dostavit, protože je momentálně nemocný (zdravotní důvody na straně svědka) a že žalobkyně se nemůže dostavit, protože o něj pečuje (rodinné důvody na straně účastnice). Právní zástupce uvedl, že z jeho pohledu je situace zcela logická a že on v obou omluvách žádné rozpory neshledal.
10. S tím, že důvod omluvy nebyl doložen, žalobkyně souhlasila. Pan M. však nešel k lékaři, a neměl tudíž žádnou lékařskou zprávu, kterou by mohl správnímu orgánu předložit.
11. Správní orgány ve svých rozhodnutích odkázaly na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu a citovaly rozsudek NSS ze dne 21. 6. 2016, č.j. 6 As 25/2013-13.
12. Žalobkyně namítala, že ve věci, v níž byl vydán shora uvedený rozsudek, bylo postupováno podle přestupkového zákona a sankcí za nedostavení se bez řádné omluvy bylo „pouhé“ projednání přestupku v nepřítomnosti obviněného, nikoliv automatické zamítnutí pobytové žádosti. Ve zmíněném případě se navíc účastník marně omlouval z výsledku a žádal o několikaměsíční přerušení řízení z důvodu *„dlouho plánované dočasné nepřítomnosti na území ČR“*, přičemž tento pobyt není možné *„zrušit, přeložit ani přerušit“*. Tato jeho nepřítomnost měla trvat několik měsíců. Jednalo se tedy o situaci, kdy účastník s nejvyšší mírou pravděpodobnosti disponoval dokumenty, kterými mohl svou omluvu podložit. Sám Nejvyšší správní soud shrnul přijatelnost omluv následovně: *„Nejvyšší správní soud tedy shrnuje, že aby mohla být omluva obviněného z přestupku z nařízeného ústního jednání považována za náležitou, musí být splněny tři podmínky: 1) Obviněný se musí omluvit neodkladně, tedy ihned, jakmile mu to okolnosti dovolí. Z toho pohledu nebude náležitá např. omluva učiněná těsně před jednáním z důvodu, o němž obviněný věděl a mohl jej sdělit již dříve. 2) V omluvě musí být uveden důvod, který obviněnému účast na jednání znemožňuje. Tomuto požadavku nevyhoví např. omluva s vágním odvoláním se na vyřizování důležitých záležitostí. 3) Důvod omluvy musí být doložen, obviněný tedy musí své tvrzení v rámci objektivních možností prokázat. Právě tomuto poslednímu požadavku nevyhověla omluva stěžovatele v nyní posuzovaném případě.“*
13. Žalobkyně uzavřela, že citovaný rozsudek je nepřiléhavý a nelze jím v předmětné věci argumentovat. Navíc i v citovaném rozsudku je uvedeno, že musí být v objektivních možnostech účastníků svá tvrzení prokázat, což však není tento případ. Podle názoru žalobkyně (navíc) nelze po právně nezastoupeném svědkovi spravedlivě požadovat, aby sledoval judikaturu Nejvyššího správního soudu a opatřoval si preventivně správně-právně použitelné důkazy o každé životní situaci. V této situaci musí postačit, že jeho omluva dostojí standardům § 59 správního řádu, podle kterého je nutné závažný důvod nedostavení se uvést. Jako důkaz na podporu tvrzení účastnice, mělo být použito prohlášení jejího druha.
14. Žalobkyně měla dále za to, že její omluva byla učiněna bezodkladně. Společné prohlášení žalobkyně a jejího druha je datováno 9. 12. 2017 a je v něm uvedeno, že pan M. je momentálně nemocný a jeho družka se o něj doma stará.
15. Žalobkyně shrnula, že má za to, že se z výsledku řádně omluvila a že v jejím případě nebyl dán důvod pro zamítnutí žádosti z důvodu uvedeného v § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

[III] Vyjádření k žalobě

16. Žalovaná v podání ze dne 21. 8. 2018 trvala na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí a zcela odkázala na jeho odůvodnění. Navrhla proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[IV] Posouzení věci soudem

17. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
18. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
19. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
20. Při jednání před soudem dne 4. 3. 2020 zástupce žalobkyně i žalovaná setrvali na svrchu rekapitulované argumentaci.
21. Žaloba není důvodná.
22. Prvoinstančním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu na území ČR za účelem sloučení s občanem ČR podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, neboť se žalobkyně nedostavila bez vážného důvodu k výsledku.
23. Podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, na zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu se důvody podle § 87d odst. 1 vztahují obdobně. Ministerstvo žádost dále zamítne, jestliže žadatel se bez vážného důvodu nedostaví k výsledku (§ 169 odst. 2), odmítne vypovídat nebo ve výpovědi uvede nepravdivé skutečnosti.
24. Soud dospěl k závěru, že prvoinstanční správní orgán jednal v souladu se zákonem. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně a její druh L. M. byli prvoinstančním správním orgánem předvoláni k výpovědi nejprve na den 1. 11. 2017. Dne 25. 10. 2017 doručil právní zástupce žalobkyně ministerstvu omluvu z tohoto výsledku, a to z důvodu jeho dlouhodobě plánované dovolené, přičemž argumentoval, že žalobkyně si vysloveně přeje, aby byl u jejího výsledku. Prvoinstanční správní orgán tuto omluvu akceptoval a dne 29. 11. 2017 doručil žalobkyni (do vlastních rukou) nové předvolání datované dne 22. 11. 2017 (č.j. OAM-11791-20/PP-2017), a to na den 13. 12. 2017. Obdobně byl obeslán i L. M., vyrozuměn byl i právní zástupce žalobkyně. Žalobkyně byla v obou předvoláních výslovně poučena, že nemožnost dostavit se ze závažných důvodů k výsledku, je třeba písemně omluvit s uvedením závažného důvodu, jako je například pracovní neschopnost, plánovaná zahraniční cesta. Tvrzený důvod je třeba doložit. Žalobkyně byla rovněž poučena, že její žádost bude zamítnuta, nedostaví-li se k výsledku bez vážného důvodu.
25. Prvoinstanční správní orgán v prvním případě akceptoval, že absence zástupce žalobkyně je důvodem, pro který by nemělo být trváno na původním datu výsledku, a proto nařídil nový termín. V předvolání k výsledku je výslovně uvedeno, že pokud se žalobkyně nedostaví bez vážného důvodu, bude její žádost zamítnuta.
26. Soud je přesvědčen, že to, co žalobkyně dodala správnímu orgánu k prokázání vážného důvodu pro nedostavení se v případě druhého termínu výsledku, neobstojí. Předně, je jistě hospodárné a rozumné, aby byl v jeden den krátce po sobě proveden výslech žalobkyně a

jejího partnera. V souzené věci byla tvrzeným důvodem absence žalobkyně u výsledku zdravotní indispozice jejího druha, nikoliv žalobkyně. Ony zdravotní důvody na straně L. M. by ospravedlňovaly nepřítomnost žalobkyně u výsledku však pouze tehdy, kdy by žalobkyně tvrdila a v případě pochybností prokázala, že se nemohla od svého druha odpoutat právě z důvodů jeho vážného zdravotního stavu, poněvadž po dobu jejího výsledku byl odkázán na její osobní péči a nebylo možné péči o něj zajistit jiným způsobem. Správnímu orgánu ani soudu se však žádných takových tvrzení, natož důkazů, nedostalo. Ostatně, žalobkyně sama v žalobě uvedla, že se jednalo o běžné sezonní onemocnění, které nevyžadovalo ani návštěvu u lékaře. Rovněž nebylo ani tvrzeno, že by L. M. nemohl bez žalobkyně po dobu jejího výsledku bez újmy na svém zdraví posečkat doma. Nebyly tak k dispozici žádné okolnosti a tvrzení, která by bylo možno podřadit pod zákonem předvídaný vážný důvod nedostavení se k výsledku. Žalobkyně byla náležitým způsobem poučena, jaké může mít její absence u výsledku následky, a proto správní orgán postupoval v souladu se zákonem, když příslušnou žádost zamítl z důvodu uvedeného v § 87e odst. 1 písm. d) zák. o pobytu cizinců.

27. Žaloba nebyla důvodná, a proto ji soud podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

[V] Náklady řízení

28. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 4. 3. 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu